

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์กับกิจกรรมกระจำง่าคำนิยมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานใน พนักงานบริษัทเอส อาร์ ซี วู้ดชิพ จำกัดซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นพนักงานที่ปฏิบัติงานในบริษัทเอส อาร์ ซี วู้ดชิพจำกัด ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมามีจำนวน 43 คนและสอบถามเฉพาะ ผู้สมัครใจจำนวน 40 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายได้จำนวน 18 คน และทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง หนึ่งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงาน
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์
3. โปรแกรมกิจกรรมกระจำง่าคำนิยม

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ผู้วิจัยสร้าง

โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ตลอดจนฝึกปฏิบัติให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านได้แก่ ผศ. พงศ์พันธ์ พงษ์โสภา และ อ. วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเที่ยงตรง ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการก่อนนำไปใช้

1.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมจาก 1.3 ที่ปรับปรุงเพิ่มเติมในรายละเอียดของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งไปใช้กับพนักงานที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.5 นำโปรแกรมไปดำเนินการศึกษาค้นคว้ากับพนักงานบริษัท เอส อาร์ ซี วู้ดชิพ จำกัด จำนวน 6 คน

2. โปรแกรมกิจกรรมกระจำจ้านิยม

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมกระจำจ้านิยมจากตำรา เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2.3 สร้างโปรแกรมกิจกรรมกระจำจ้านิยมเพื่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ด้านการทำงานและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงศ์พันธ์ พงษ์โสภา และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

2.4 นำโปรแกรมไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 2 ท่าน

2.5 นำโปรแกรมที่ผ่านการตรวจสอบไปทดลองใช้กับพนักงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คนเพื่อพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 นำโปรแกรมไปดำเนินการศึกษาค้นคว้ากับพนักงานบริษัท เอส อาร์ ซี วู้ดชิพ จำกัด จำนวน 6 คน

3. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงาน

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองของ ดวงกมล หงส์รัตน์ (2544) ซึ่งได้สร้างขึ้นจากการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง คำนิยมในการทำงานและการวางแผนอาชีพของพนักงานบริษัทจำหน่ายเครื่องและให้บริการ เครื่องใช้ไฟฟ้า ปี 2544 โดยอาศัยหลักทฤษฎีและแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนเองของเบนดรา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ลักษณะข้อคำถามประกอบด้วยข้อความทางบวก (positive) และข้อความทางลบ (negative) แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 15 ข้อโดยข้อที่มีข้อความทางบวกได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และข้อที่มีข้อความทางลบได้แก่ข้อ 4 และข้อ 15 แต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับการรับรู้ความสามารถในการทำงาน	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปรผลคะแนนแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยแบ่งเกณฑ์การรับรู้ความสามารถของตนเองออกเป็น 3 ระดับคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลางและการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำ โดยพิจารณาจากพิสัย (range) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539, หน้า 13) ดังนี้

คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด / จำนวนระดับ

จากการพิจารณาดังกล่าวจึงกำหนดระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานดังนี้

คะแนน 1.00-2.33 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานในระดับต่ำ

คะแนน 2.34-3.67 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานในระดับปานกลาง

คะแนน 3.68–5.00 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงาน
ในระดับสูง

แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานแบ่งเป็น 4 ด้านตาม
รายชื่อดังนี้

1. การประสบความสำเร็จจากกระทำ ได้แก่ข้อที่ 1, 4, 6 และ 9
2. การสังเกตจากตัวแบบ ได้แก่ข้อที่ 5, 8, 14 และ 15
3. การพูดชักจูง ได้แก่ข้อที่ 10, 11, 12 และ 13
4. สภาวะทางกาย ได้แก่ข้อที่ 2, 3 และ 7

3.3 นำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านได้แก่
รศ. ชูชีพ อ่อนโคกสูงและ ผศ.พงษ์พันธ์ พงษ์โสภะ ตรวจสอบความสอดคล้องและตรงตามจุดมุ่ง
หมาย จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับพนักงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 30 คนและนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์
แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

3.5 นำไปใช้กับพนักงานบริษัท เอส อาร์ ซี วู้ดชิพจำกัดจำนวน 18 คน

การดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research)
โดยดำเนินการวิจัยแบบ 3 กลุ่มมีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนการทดลอง
หลังการทดลองและติดตามผล (randomized control group pretest – posttest design) ดังแสดง
ในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง แบบวัดการทดลอง หลังการทดลองและติดตามผล
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 250)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	วิธีการ	ทดสอบหลัง	ติดตามผล
E_1R	T_1	X_1	T_2	T_3
E_2R	T_1	X_2	T_2	T_3
CR	T_1	-	T_2	T_3

ความหมายของสัญลักษณ์

R แทน วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างมีระบบ

E_1R แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์

E_2R แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ โปรแกรมกิจกรรมกระจำง่าคำนิยม

CR แทน กลุ่มควบคุม

X_1 แทน วิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์

X_2 แทน วิธีการฝึกโดยใช้โปรแกรมกิจกรรมกระจำง่าคำนิยม

T_1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

T_2 แทน ระยะหลังการทดลอง

T_3 แทน ระยะติดตามผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้จัดการบริษัทเอส อาร์

ซี วัคชีพเพื่อขออนุญาตในการศึกษาวิจัย

1.2 ผู้วิจัยพบผู้จัดการบริษัทเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลองแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้พนักงานบริษัททุกคนตอบแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ จากนั้นคัดเลือกพนักงานที่มีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาและสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งกลุ่ม 3 กลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ๆ ละ 6 คนพร้อมทั้งเก็บคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไว้เป็นคะแนนการทดสอบครั้งแรก (Pretest) ในวันที่ 23 มกราคม 2546

2.2 ระยะการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์กับกลุ่มทดลองที่ 1 ตามโปรแกรมที่กำหนดจำนวน 10 ครั้งภายในเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ในจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ช่วงเวลา 11.00 น. – 12.00 น. ในวันที่ 27 มกราคม

- 17 กุมภาพันธ์ 2546 ส่วนกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการฝึกกิจกรรมกระจำจ่านิยมตามโปรแกรมที่กำหนด จำนวน 1 ครั้ง ภายในเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 60 นาที ในวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ ช่วงเวลา 11.00 น.-12.00 น. ในวันที่ 28 มกราคม - 18 กุมภาพันธ์ 2546 ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่ม ควบคุม ผู้วิจัยไม่ได้ดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์หรือการฝึกกิจกรรมกระจำจ่านิยม

2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์และโปรแกรมกิจกรรมกระจำจ่านิยมแล้ว ผู้วิจัยให้พนักงานกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานอีกครั้ง และเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (posttest) ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2546

2.4 ระยะติดตามผล หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้น 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้พนักงานกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานอีกครั้งเพื่อเก็บเป็นคะแนนระยะติดตามผล ในวันที่ 11 มีนาคม 2546

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการทำงานของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมทั้ง 3 ระยะ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated - measured analysis of variance : one between - subjects variable and one within - subjects variable) (Howell, 1997, p. 458; 1999, p. 357) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษา คิวเบสิก (QBASIC) ของไพรัตน์ วงษ์นาม (2540) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวประกอบวัดซ้ำ 1 ตัวและวัดต่างกลุ่ม 1 ตัว เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน - คูลล์ (Newman - Keuls procedure)